

„Jernbanen skal ikke gaae til Kjøbstaden, men Kjøbstaden maa komme til Banen“. Saaledes troer jeg ogsaa, at en Jernbane i Almindelighed ikke skal lægges efter en Fæstning, men at Fæstningen maa bygges efter Banen; man maa anlægge Fæstningerne eller Forterne, eller hvad man vil, saa store eller smaa som man vil have dem, tværs over Banen, og dermed synes mig, at Banen er godt conserveret og holdt i Bero i Tilfælde af Krig.

Med disse Ord vil jeg paa det Barmeste og Hjerteligste anbefale til Regjeringen og fornemmelig til Finansministeren Jernbanesagens Udførelse ved en Gasselbane gennem Jylland.

Schulin: Jeg maa ogsaa tillade mig at sige et Par Ord, da jeg hører til Besteregnens Minoritet. Hvis denne Sag først var fremkommet i dette Thing, skulde jeg ganske vist have tilladt mig at stille et Amendement dertil omtrent af samme Bessaffenhed som det, der er blevet stillet i det andet Thing; og jeg er fuldkommen vis paa og overbevist om, at, hvis et saadant Amendement var gaaet igjennem, hvis navnlig Regjeringen havde villet modtage det, vilde det ikke have skadet Jernbanesagen i mindste Maade. Den, der veed dette bedst, er vistnok Regjeringen. Alle ere vistnok enige om, at, hvorledes man end opstiller Betingelserne for den jydskke Jernbane, maae Entreprenuerne gaae ind derpaa. Jeg erindrer det ikke saa nøie, men det forekommer mig, at den meget ærede Finansminister ytrede i det andet Thing, at Entreprenuerne vist ikke vilde bygge denne Jernbane for vor Fornøielse eller til Gavn alene for os, og at Entreprenuerne vist heller ikke kunde have stor Udsgt til at faae betydelige Renter af denne Jernbane; der er altsaa kun Gæt her tilbage, nemlig at denne Jernbane er nødvendig for dem. Det er en ubetydelig Jernbane, som hører til et stort System, og de maae og skulle have denne Jernbane. Altsaa, hvorledes end Betingelserne blive fremsatte for den, ere de nødte til at gaae ind derpaa. Derfor troer jeg ogsaa, at, havde man sat Betingelserne, som det ved et Endringsforslag i det andet Thing blev gjort, vilde det snarere have styrket og hjulpet Regjeringen, nota bene hvis den ønskede en vestlig Bane eller en Gasselbane.

Det vilde have hjulpet Regjeringen ligeoverfor Entreprenuerne til endeligt at drive denne Sag igjennem paa denne Maade. Da dette nu ikke er skeet, da Sagen ikke først her er fremkommet, men i det andet Thing, da det Endringsforslag, som der blev stillet, blev forfattet, og da Sagen nu altsaa ligger reen og puur for her, vilde det aabenbart være en fuldkommen Urimelighed at stille et saadant Endringsforslag, saameget mere som jeg veed, at det ikke kan sættes igjennem her; thi da maatte Lovforslaget gaae tilbage til det andet Thing, og Sagen vilde forhales og ei blive færdig i denne Session. Altsaa, nu har jeg ligesom den forrige ærede Taler ikke Andet at gjøre i denne Sag end at lægge Regjeringen Besterjyllands og Midtjyllands, altsaa egentlig den største Deel af Jyllands Interesser paa Hjerte, og jeg vilde meget ønske, at navnlig den ærede Finansminister nu i Gjærningen vil vise den Sympathi for Besterjylland, som han i det andet Thing yttrede at han havde, hvilket jeg ikke heller tvivler om, at han vil gjøre, saameget mere som jeg, som sagt, troer, at det vil staae i Regjeringens, altsaa navnlig i Finansministerens, Magt, at gjøre i denne Sag, hvad han vil. Jeg havde troet, at Sagen tidligere stod bedre med Hensyn til enten at faae en Vestbane eller, hvad sagtens Alle helst ønskede, en Gasselbane, saaledes at baade Ost og Vest bleve hjulpet. Det, som forekommer mig især har skadet de Folks Ønske, der stemme med mig, synes at være den Betænkning, der er indhentet og afgiven, saavidt jeg veed, af Ingenieurcorpset. Idet jeg nu har al mulig Respect for dette Corps som for alle andie Corps, forekommer det mig rigtignok, at der i hele Betænkningen er noget Ubestemt. Mig synes, at der tales i hele Betænkningen en heel Deel om den relative Sandhed af forskellige Tal og forskellige Meninger, ligesom man ogsaa i denne Betænkning indrømmer, at den største Deel af dem, der have afgivet den, bevæge sig i Gjenstande og paa et Terrain, der egentlig er Ingenieurcorpset uvedkommende. Mig synes, at man bevæger sig mere paa et statsøkonomisk Terrain. Der ræsonneres i Betænkningen over, hvor der efter Landets